

Известие на Комисията за прилагане на правилата за държавна помощ по отношение на мерките за пряко данъчно облагане на дружества

(98/C 384/03)

(текст от значение за ЕИП)

Увод

1. След провеждането на широка дискусия за необходимостта от координирани действия на равнище на Общността за борба с вредната данъчна конкуренция Съветът (Екофин) прие на 1 декември 1997 г. поредица от заключения и одобри резолюция за кодекс на поведение за данъчно облагане на дружества (по-нататък „кодекс на поведение“) ⁽¹⁾. По този повод Комисията пое задължението да изготви насоките за прилагане на членове 92 и 93 от Договора по отношение на мерките за прякото данъчно облагане на дружества и „да следи за строгото прилагане на съответните правила за държавна помощ“. Кодексът на поведение има за цел да подобри прозрачността в данъчната област чрез система за обмен на информация между държавите-членки и за оценка на всички данъчни мерки, които могат да бъдат обхванати от нея. От своя страна разпоредбите за държавна помощ от Договора също ще допринесат чрез техния механизъм за борбата с вредната данъчна конкуренция.
2. Задължението на Комисията по отношение на държавната помощ под формата на данъчни мерки е част от по-голяма цел за изясняване и засилване на прилагането на правилата за държавна помощ с цел да се намалят нарушенията на конкуренцията в единния пазар. Принципът за несъвместимост с общия пазар и освобождаването от спазване на този принцип се отнася до помощта „под каквато и да е форма“, включително някои данъчни мерки. От друга страна, въпросът дали данъчна мярка може да бъде квалифицирана като помощ съгласно член 92, параграф 1 от Договора изисква изясняване, което настоящото известие възнамерява да осигури. Такова изясняване е особено важно с оглед на процедурните изисквания, които произтичат от определянето на помощ и от последиците, когато държавите-членки не спазват такива изисквания.
3. След изграждането на единния пазар и либерализирането на движението на капитали стана също ясно, че е необходимо да се разледат конкретни ефекти от помощ, предоставена под формата на данъчни мерки и да се обяснят добре последиците

по отношение на оценката на съвместимостта на помощта с общия пазар ⁽²⁾. Установяването на икономически и валутен съюз и консолидацията на националните бюджети, което изисква, ще направят още по-важен строгия контрол върху държавната помощ под каквато и да е форма. По същия начин трябва също да се отчетат, в общ интерес, най-важните последици, които някои помощи, предоставени чрез данъчни системи, могат да имат върху приходите на други държави-членки.

4. В допълнение към целта за осигуряване на прозрачност и предсказуемост на решенията на Комисията настоящото известие също има за цел да осигури последователност и равно третиране на държавите-членки. Комисията възнамерява, както отбелязва кодекса на поведение, да разгледа или преразгледа случай по случай, въз основа на настоящото известие, данъчните режими, които са в сила в държавите-членки.

А. Правомощия за действие на Комисията

5. Договорът дава правомощия на Общността да вземе мерки за премахване на различни видове нарушаване, което възпрепятства правилното функциониране на общия пазар. Поради това е важно да се разграничават различните видове нарушения.
6. Някои общи данъчни мерки могат да пречат на правилното функциониране на общия пазар. В случай на такива мерки, Договорът предвижда, от една страна, възможността за хармонизиране на данъчните разпоредби на държавите-членки въз основа на член 100 (директиви на Съвета, приети единодушно). От друга страна, някои различия между планираните или съществуващи разпоредби в държавите-членки могат да нарушат конкуренцията и да създадат нарушения, които следва да бъдат премахнати съгласно член 101 и член 102 (консултация на Комисията със съответните държави-членки; ако е необходимо, директиви на Съвета, приети с квалифицирано мнозинство).

⁽¹⁾ ОВ С 2, 6.1.1998 г., стр. 1.

⁽²⁾ Виж План за действие за единния пазар, CSE(97) 1, 4 юни 1997 г., стратегическа цел 2, действие 1.

7. Нарушенията на конкуренцията, произтичащи от държавна помощ, попадат в система от предварително разрешаване от Комисията, подлежащо на проверка от съдиите на Комисията. Съгласно член 93, параграф 3 Комисията трябва да бъде уведомена за мерките за държавна помощ. Държавите-членки не могат да приложат предложените мерки преди Комисията да ги е одобрила. Комисията разглежда съвместимостта на помощта не по отношение на нейната форма, а по отношение на нейния ефект. Тя може да реши, че държавата-членка трябва да измени или премахне помощта, която Комисията счита за несъвместима с общия пазар. Когато помощта е била вече приложена в нарушение на процедурните правила, държавата-членка трябва да я възстанови от получателя/получателите.

Б. Прилагане на член 92, параграф 1 от Договора за ЕО по отношение на данъчните мерки

8. Съгласно член 92, параграф 1 „всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез държавни ресурси под каквато и да е форма, която нарушава или може да наруши конкуренцията, като поставя в по-благоприятно положение някои предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с общия пазар“. При прилагането на правилата на Общността за държавната помощ няма значение дали мярката е данъчна мярка, тъй като член 92 се прилага за мерки за помощ „под каквато и да е форма“. За да бъде определена като мярка по смисъла на член 92, дадена мярка трябва да отговаря общо на всичките критерии, посочени по-долу.

9. На първо място мярката трябва да дава предимство на получателите, което ги освобождава от такси, които обикновено се поемат от техните бюджети. Предимството може да се осигури чрез намаляване на данъчната тежест на дружеството по различни начини, включително:

— намаляване на данъчната база (като специални отчисления, схеми за специална или ускорена амортизация или включването на резервите в счетоводния баланс),

— общо или частично намаляване на размера на данъка (като освобождаване от плащане на данъци или данъчен кредит),

— отлагане, анулиране или дори специално разсрочване на данъчната тежест

10. На второ място предимството може да бъде предоставено от държавата или чрез държавни ресурси. Загуба на приходи от данъци е равностойно на изразходване на държавни ресурси под формата на бюджетни разходи. Този критерий също се прилага за помощта, предоставяна от регионални или местни власти в държавите-членки ⁽¹⁾. Освен това подкрепата на държавата може да се осигурява в еднаква степен както чрез данъчни разпоредби от законодателен, регулативен или административен характер, така и чрез практиката на данъчните власти.

11. На трето място мерките трябва да засягат конкуренцията и търговията между държавите-членки. Този критерий предполага, че бенефициерът на мерките упражнява стопанска дейност, независимо от правния статус на бенефициера или начините на финансиране. Съгласно установената съдебна практика, за целите на тази разпоредба, критерият за засягане на търговия е постигнат, ако дружеството на получателя извършва стопанска дейност, включваща търговия между държавите-членки. Самият факт, че помощта заздравява позицията на това дружество в сравнение с тази на другите дружества, които са конкуренти в търговията в рамките на Общността, е достатъчен, за да позволи да се направи извода, че търговията в рамките на Общността е засегната. Нито фактът, че размерът на помощта е относително малък ⁽²⁾, нито фактът, че предприятието на получателя е средно по мащаб или че неговият дял от пазара на Общността е много малък ⁽³⁾, нито действително фактът, че получателят не извършва износ ⁽⁴⁾ или изнася почти цялата си продукция извън Общността ⁽⁵⁾, не променят по никакъв начин този извод.

12. На последно място мярката трябва да бъде конкретна или селективна в смисъл, че облагодетелства „някои предприятия или производството на някои стоки“. Селективното предимство, включено тук, може да възникне в резултат на изключение от данъчните разпоредби от законодателен, регулативен или административен характер или от дискреционната практика на данъчните власти. От друга страна селективният характер на мярката може да бъде обоснован от „характера или общата схема на системата“ ⁽⁶⁾. Ако е така, мярката не се разглежда като

⁽¹⁾ Съдебно решение на Съда на Европейските общности в Дело 248/84 Германия срещу Комисията [1987] ECR 4013.

⁽²⁾ С изключение, обаче, на помощта, отговаряща на тестовите на правилото *de minimis*. Виж бележки на Комисията, публикувани в ОВ С 68, 6.3.1996 г., стр. 9.

⁽³⁾ Общи дела С-278/92, С-279/92 и С-280/92 Испания срещу Комисията [1994] ECR I-4103.

⁽⁴⁾ Дело 102/87 Франция срещу Комисията [1998] ECR 4067.

⁽⁵⁾ Дело С-142/87 Белгия срещу Комисията [1990] ECR I-959.

⁽⁶⁾ Дело 173/73 Италия срещу Комисията [1974] ECR 709.

помощ по смисъла на член 92, параграф 1 от Договора. Тези различни аспекти се разглеждат по-долу.

Разграничаване между държавна помощ и общи мерки

13. Данъчните мерки, които са отворени за всички икономически актьори, извършващи дейност в държава-членка, са по принцип общи мерки. Те трябва да бъдат действително отворени за всички дружества на основата на равен достъп и не могат, *de facto*, да бъдат намалени по обхват чрез, например, дискреционната власт на държавата за предоставянето им или чрез други фактори, които ограничават практическия им ефект. От друга страна, това условие не ограничава правомощията на държавите-членки да взимат решения относно икономическата политика, която те считат за най-подходяща и, в частност, да разпределят данъчната тежест по свое усмотрение върху различните фактори за производство. При условие че те важат без разлика за всички дружества и за производството на всички стоки, следните мерки не представляват държавна помощ:

— данъчни мерки от чисто технически характер (например определяне на ставката за данъчно облагане, схемите за амортизация и схемите за прехвърляне на загуби; разпоредби за предотвратяване на двойно данъчно облагане или избягване на данъци),

— мерки, преследващи общи цели на икономическата политика чрез намаляване на данъчната тежест, свързана с някои производствени разходи (научно-изследователска и развойна дейност, околна среда, обучение, заетост).

14. Фактът, че някои дружества или някои отрасли се възползват повече от други от някои от тези данъчни мерки не означава непременно, че те попадат в полето на приложение на правилата на конкуренцията, регулиращи държавната помощ. По този начин мерките, предназначени да намалят данъчното облагане на труда за всички дружества, имат относително по-голям ефект върху промишлените отрасли със силна интензивност на работна сила, отколкото промишлените отрасли, интензивно използващи капитали, без непременно да представляват държавна помощ. По същия начин данъчните стимули за инвестиране в опазване на околната среда, научно-изследователска и развойна дейност или обучение облагодетелстват само дружествата, които извършват такива инвестиции, но отново не представляват непременно държавна помощ.

15. В съдебно решение, постановено в 1974 г. ⁽¹⁾, Съдът на Европейските общности поддържа, че всяка мярка, предназначена частично или изцяло да освободи дружества от даден отрасъл от таксите, произтичащи от нормалното прилагане на

общата система „без да има каквато и да е основание за това освобождаване въз основа на характера или общата схема на тази система“ представлява държавна помощ. Съдебното решение също постановява, че „член 92 не прави разграничение въз основа на причините и целите между съответните мерки за намеса на държавата, а ги определя във връзка с техните ефекти“. Съдебното решение също посочва, че фактът, че мярката привежда таксите от съответния отрасъл в съответствие в по-голяма степен с тези от конкурентите си в другите държави-членки, не променя факта, че това е помощ. Такива различия между данъчните системи, които, както се посочва по-горе, са предмет на членове от 100 до 102, не могат да бъдат коригирани от едностранни мерки, които са насочени към най-засегнатите от различията между данъчните системи дружества.

16. Основният критерий при прилагането на член 92, параграф 1 по отношение на данъчна мярка е следователно този, съгласно който мярката осигурява в полза на някои предприятия в държава-членка изключение от прилагането на данъчната система. Общата приложима система следва така да бъде първо определена. След това трябва да бъде разгледано дали изключението от системата или диференциацията в рамките на тази система се обосновават от „характера или общата схема“ на данъчната система, т.е. дали те произтичат пряко от основните или ръководни принципи на данъчната система в съответната държава-членка. Ако не е такъв случаят, тогава става въпрос за държавна помощ.

Критерият за селективност или специфичност

17. Практиката на Комисията за вземане на решения досега показва, че само за мерките, чието приложно поле обхваща цялата територия на държавата, не важи критерият за специфичност, определен в член 92, параграф 1. Мерките, които са с регионален или местен обхват, могат да облагодетелстват някои предприятия, подлежащи на принципите, посочени в параграф 16. Самият Договор определя като помощ мерки, които са предназначени да насърчат икономическото развитие на даден регион. Член 93, параграф 3, букви а) и в) изрично предвижда, в случай на такъв вид помощ, възможни изключения от общия принцип за несъвместимост, посочен в член 92, параграф 1.

18. Договорът ясно предвижда, че мярка, която е специфична за даден отрасъл, е предмет на член 92, параграф 1. Член 92, параграф 1 изрично включва фразата „производство на някои стоки“ сред критериите, които определят дали става въпрос за помощ, която подлежи на контрола на

⁽¹⁾ Виж бележка под линия 8.

Комисията. Съгласно добре установената практика и прецедентното право данъчна мярка, чийто основен ефект е да насърчи един или повече отрасли на дейност, представлява помощ. Същото се отнася до мярка, която облагодетелства само национални продукти, които се изнасят ⁽¹⁾. Освен това, Комисията възприе мнението, че мярка, която е насочена към всички отрасли, предмет на международна конкуренция, представлява помощ ⁽²⁾. Освобождаване от спазване на базовата ставка на корпоративния данък за цял сегмент от икономиката представлява, следователно, с изключение на някои случаи ⁽³⁾, държавна помощ, както Комисията реши за мярка, отнасяща се до промишления сектор като цяло ⁽⁴⁾.

19. В редица държави-членки се прилагат различни данъчни правила в зависимост от статуса на предприятията. Някои публични предприятия, например, са освободени от местни данъци или от фирмени данъци. Такива правила, които осигуряват преференциално третиране на предприятия с правен статус на публични предприятия и извършващи стопанска дейност, могат да представляват държавна помощ по смисъла на член 92 от Договора.

20. Някои данъчни привилегии са понякога ограничени за някои видове предприятия, за някои от техните функции (услуги в рамките на една група, посредничество или координация) или за производството на някои стоки. Доколкото те облагодетелстват някои предприятия или производството на някои стоки, те могат да представляват държавна помощ по член 92, параграф 1.

Дискреционни административни практики

21. Дискреционните практики на някои данъчни власти могат също да породят мерки, които са предмет на член 92. Съдът признава, че третирането на икономическите актьори на дискреционна основа, може да означава, че индивидуалното прилагане на обща мярка придобива характеристиките на селективна мярка, в частност когато

⁽¹⁾ Общи дела 6 и 11/69 Комисията срещу Франция [1969] ECR 561.
⁽²⁾ Решение 97/239/ЕО на Комисията от 4 декември 1996 г. по казуса „Марибел бис/тер“ (ОВ L 95, 10.4.1997 г., стр. 25) (понастоящем *sub judice*, дело C-75/97).
⁽³⁾ По-специално, селското стопанство и рибното стопанство, виж параграф 27.
⁽⁴⁾ Решение на Комисията от 22 юли 1998 г. по делото „Ирландски корпоративен данък“ (SG(98) D/7209), все още непубликувано.

дискреционната власт надхвърля обикновеното управление на данъчните приходи съгласно обективните критерии ⁽⁵⁾.

22. Ако в ежедневната практика данъчните разпоредби трябва да бъдат тълкувани, те не могат да позволят дискреционно третиране на предприятията. Всяко решение на администрацията, което се отклонява от общите данъчни разпоредби в полза на отделни предприятия, води по принцип до презумпцията за държавна помощ и трябва да се анализира подробно. Доколкото административните решения просто съдържат тълкуване на общите правила, те не дават основание за презумпция за помощ. От друга страна, непрозрачността на взетите от властите решения и възможността за маневриране, с която понякога разполагат, подкрепят презумпцията, че такъв е поне техният ефект в някои случаи. Това не нарушава възможностите на държавите-членки да осигурят на техните данъкоплатци правна сигурност и предсказуемост относно прилагането на общите данъчни разпоредби.

Обосноваване на освобождаването от спазване с „характера или общата схема на системата“

23. Различният характер на някои мерки не означава непременно, че те трябва да бъдат разглеждани като държавна помощ. Такъв е случаят с мерките, чиято икономическа рационалност ги прави необходими за функционирането и ефективността на данъчната система ⁽⁶⁾. От друга страна, държавата-членка следва да осигури такава обосновка.

24. Прогресивният характер на таблицата на подоходния данък или на таблицата на данък печалба се обосновава от целта за преразпределение на този данък. Изчисляването на амортизацията на активите и методите за оценка на запасите варират според държавата-членка, но такива методи могат да бъдат присъщи на данъчните системи, към които принадлежат. По същия начин, мерките за събиране на бюджетните задължения могат да са различни във всяка държава-членка. На последно място, някои условия могат да бъдат обосновани с обективни различия между данъкоплатците. От друга страна, ако данъчната администрация има дискреционна

⁽⁵⁾ Дело C-241/94 Франция срещу Комисията (Кимбърли Кларк Стопалин) [1996] ECR I-4551.
⁽⁶⁾ Решение 96/369/ЕО на Комисията от 13 март 1996 г. относно данъчна помощ, предоставена на германските авиолинии под формата на амортизация (ОВ L 146, 20.6.1996 г., стр. 42).

свобода да определя различни амортизационни срокове или различни методи за оценка, предприятие по предприятие, отрасъл по отрасъл, съществува презумпция за помощ. Такава презумпция също съществува, когато данъчната администрация разглежда данъчните задължения за всеки отделен случай с цел, различна от целта за оптимизиране на възстановяването на данъчните задължения от съответното предприятие.

25. Очевидно, данък върху печалбата не може да бъде наложен, ако няма реализирана печалба. По този начин с характера на данъчната система може да се обоснове фактът, че дружествата с нестопанска цел като фондации или асоциациите са изрично освободени от данък върху печалбата, ако действително не могат да реализират печалба. Освен това с характера на данъчната система може да се обоснове и фактът, че кооперативите, които разпределят печалбата между членовете, не се облагат с данък, ако данъкът е наложен поотделно върху техните членове.

26. Трябва да се направи разграничаване между, от една страна, външните цели, поставени по отношение на определен данъчен режим (в частност, социални или регионални цели) и, от друга страна, целите, които са присъщи на самата данъчна система. Общата цел на данъчната система е да събира приходи, за да се финансира разходите на държавата. Всяко предприятие се предполага да плаща данък само веднъж. Поради това е присъщо на логиката на данъчната система да се отчитат данъците, които са платени в държава, в която предприятието има данъчна регистрация. Някои изключения от данъчните правила са, обаче, трудни за обосноваване чрез логиката на данъчната система. Такъв е, например, случаят, ако дружества, които не осъществяват дейността си в дадена държава, са третирани по-благоприятно, отколкото тези, които осъществяват дейността си в тази държава, или ако данъчните привилегии се дават на седалищата на дружества или на дружества, които предоставят някакъв вид услуги (например финансови услуги) в рамките на група.

27. Конкретни разпоредби, които не съдържат дискреционни елементи, позволяващи, например данъкът да бъде определен на фиксирана база (например в селското стопанство и в рибното стопанство), могат да бъдат обосновани от характера и общата схема на системата, когато, например, те взимат под внимание специфични счетоводни изисквания или значението на земята в активите, които са специфични за някои отрасли; такива разпоредби не представляват, следователно, държавна помощ. На последно място, логиката, която е в основата на някои специфични разпоредби за данъчно облагане на малки и следни предприятия (включително малки земеделски предприятия⁽¹⁾) е съвместима с тази, която е залегнала в прогресивния характер на скалата за данъчното облагане.

(1) Оператори в земеделието с не повече от 10 годишни работни единици.

V. Съвместимост с общия пазар на държавната помощ под формата на данъчни мерки

28. Ако данъчна мярка представлява помощ, която е предмет на член 92, параграф 1, тя може въпреки това да се възползва като помощ, предоставена под други форми, от едно или повече изключения от принципа за несъвместимост с общия пазар, предвиден в член 92, параграфи 2 и 3. Освен това, когато получателят, частно или публично предприятие, е било натоварено от държавата с управлението на услуги от общ икономически интерес, помощта също може да се квалифицира за прилагането на разпоредбите на член 90 от Договора⁽²⁾.

29. Комисията не би могла, въпреки това, да разреши помощ, за която се е установило, че е нарушение както на разпоредбите на Договора, в частност тези, отнасящи се до забраната на дискриминация и свободата на установяване, така и на разпоредбите на вторичното данъчно законодателство⁽³⁾. Такива аспекти могат, едновременно с това, да са обект на отделна процедура въз основа на член 169. Както е ясно от съдебната практика, тези аспекти на помощта, които са неразривно свързани с обекта на помощта и които нарушават конкретни разпоредби на Договора други, освен членове 92 и 93, като част от цялостно разглеждане на съвместимостта или несъвместимостта на помощта.

30. Определянето на данъчна мярка като вредна съгласно кодекса на поведение не засяга възможната ѝ квалификация като държавна помощ. Въпреки това оценяването на съвместимостта на фискалната помощ с общия пазар ще трябва да се извърши, като се взимат под внимание, *inter alia*, ефектите от помощта, които се проявяват чрез прилагането на кодекса на поведение.

31. Когато фискална помощ е предоставена, за да стимулира дружества да предприемат някои конкретни проекти (в частност инвестиране) и когато нейната интензивност е ограничена по отношение на разходите по изпълнение на проекта, тя не се различава от субсидията и може да се възползва от същото третиране. Въпреки това такива разпоредби трябва да определят достатъчно прозрачни правила, за да се определи количествено предоставената полза.

(2) Съдебно решение на Първоинстанционния съд по дело T-106/95 FFSA и други срещу Комисията [1997] ECR II-229. Заповед на Съда на Европейските общности по дело C-174/97 P [1998] I-1303.

(3) Дело 74/76 Янели срещу Мерони [1977] ECR 557. Виж също Дело 73/79 „Соврапрецо“ [1980] ECR 1553, T-49/93 „САЙД“ [1995] ECR II-2501 и общи дела C 142 и 143/80 „Саленго“ [1981] ECR 1413.

32. В повечето случаи, от друга страна, разпоредбите за освобождаване от данъци, са общи по характер: те не са свързани с изпълнението на конкретни проекти и намаляват текущите разходи на дружеството без да е възможно да се оцени точния обем, когато Комисията извършва предварителната си проверка. Такива мерки представляват „помощ за текуща дейност“. Помощта за текуща дейност е по принцип забранена. Комисията я разрешава понастоящем само в изключителни случаи и подлежи на някои условия, например в корабостроенето, някои видове помощ за опазване на околната среда ⁽¹⁾ и за регионите, включително най-крайните региони, които се ползват от освобождаване от спазване на член 92, параграф 3, буква а), при условие че са надлежно обосновани и нивото им е пропорционално на неблагоприятното положение, което имат за цел да облекчат ⁽²⁾. Тя трябва по принцип (с изключение на двете категории помощ, споменати по-долу) да намалява постепенно и да е ограничена във времето. Понастоящем помощта за текуща дейност може също да бъде разрешена под формата на помощ за транспорта в най-крайните региони и в някои полярни региони, които са рядко населени и са поставени в сериозно неблагоприятно положение по отношение на достъпността. Помощта за текуща дейност може да не се разрешава, когато представлява помощ за износ между държавите-членки. Що се отнася до държавната помощ за морския транспорт, за този отрасъл важат специфични правила ⁽³⁾.

33. Ако следва да се разглежда от Комисията като съвместима с общия пазар, държавната помощ, предназначена за насърчване на икономическото развитие на определени региони, трябва да „бъде пропорционална и насочена към търсените цели“. За разглеждането на регионална помощ критериите позволяват да се вземат под внимание други възможни ефекти, в частност някои ефекти, които се проявяват чрез колекса на поведение. Когато се предоставя освобождаване от спазване въз основа на регионални критерии, Комисията трябва да осигури по-специално съответните мерки да:

— допринесат за регионалното развитие и се отнасят за дейности, които имат местно значение. Установяването на офшорни дейности не осигуряват обикновено, доколкото тяхното влияние върху местната икономика е слабо, задоволителна подкрепа за местната икономика,

— се отнасят действително до региони в неблагоприятно положение. Може да се постави въпросът дали има някакъв действителен регион в неблагоприятно положение за дейности, за които допълнителните разходи имат слабо въздействие, като например транспортните разходи за финансиране на дейности, които благоприятстват избягването на данъчното облагане.

⁽¹⁾ Насоки на Общността за държавна помощ за опазване на околната среда (ОВ С 72, 10.3.1994 г., стр. 3).

⁽²⁾ Насоки за национална регионална помощ (ОВ С 74, 10.3.1998 г., стр. 9).

⁽³⁾ Насоки на Общността за държавна помощ за морския транспорт (ОВ С 205, 5.7.1997 г., стр. 5).

— се разглеждат в контекста на Общността ⁽⁴⁾. Комисията трябва в това отношение да вземе под внимание негативните ефекти, които такива мерки могат да имат върху другите държави-членки.

Процедури

34. Член 93, параграф 3 изисква държавите-членки да уведомяват Комисията за „техните планове да предоставят или променят помощ“ и предвижда, че предложените мерки не могат да се изпълнят без предварителното одобрение на Комисията. Тази процедура се прилага за помощ, включително данъчна помощ.

35. Ако Комисията установи, че държавна помощ, която е била приложена в нарушение с това правило, не може да се възползва от освобождаванията, предвидени в Договора и е следователно несъвместима с общия пазар, тя изисква от държавата-членка да я възстанови, с изключение когато това ще противоречи на общ принцип на правото на Общността, в частност законни очаквания, които могат да бъдат породени от поведението на Комисията. В случай на държавна помощ под формата на данъчни мерки сумата, която следва да се възстанови, се изчислява въз основа на сравнението между действително платения данък и сумата, която трябва да е била платена, ако е било приложено общо приложимото правило. Лихвата се прибавя към тази основна сума. Лихвеният процент, който следва да се приложи, е равен на ориентировъчния процент, използван за изчисляване на равностойността на субсидията на регионалната помощ.

36. Член 93, параграф 1 предвижда, че Комисията „в сътрудничество с държавите-членки извършва непрекъснат преглед на всички системи за помощ, съществуващи в тези държави“. Такъв преглед обхваща също и държавна помощ под формата на данъчни мерки. За да позволи такъв преглед да се извършва, от държавите-членки се изисква да представят на Комисията всяка година доклади за техните системи за държавна помощ. В случай на данъчни облекчения или пълно или частично освобождаване от данъци докладите трябва да представят очаквания размер на загубата в бюджетните приходи. След този преглед Комисията може, ако счита, че схемата

⁽⁴⁾ Дело 730/79 Филип Морис срещу Комисията [1980] ECR 2671.

не е или вече не е съвместима с общия пазар, да предложи държавата-членка да я промени или премахне.

е неправомерно приложена в държавите-членки и прави преглед на съществуващите системи. Настоящото известие се публикува с насочваща цел и не е изчерпателно. Комисията ще отчита всички специфични обстоятелства за всеки отделен случай.

Д. Прилагане

37. Комисията въз основа на насоките, определени в настоящото известие и считано от неговото публикуване, разглежда плановете за данъчна помощ, за която е била уведомена и която

38. Комисията ще провери прилагането на настоящото известие две години след публикуването му.
